

ناشی به دنیای فوتبال است که با اقبال خوبی از سمت مردم مواجه می شود.

این سریال چندبار از شبکه های آی فیلم و امید بازپخش شد که فرهاد آنیش در نقش حشمت سوری حضور دارد. او که در ابتدا از فوتبال متنفر است، بعد از فوت عمویش صاحب ارث زیادی می شود و با اصرار پسرش یک تیم فوتبال (آذرخش) را خریداری می کند. خودش مدیرعامل می شود و پسرش را سرپرست باشگاه می کند.

او در ادامه با حقه های مشاورش و دلال فوتبالی، بیشتر ثروت بصاد آورده اش را از دست می دهد در نهایت مجبور می شود باشگاه آذرخش را ترک کند و یک میوه فروشی راه بیندازد. در این سریال که به خوبی حضور نابلدا به دنیای ورزش را نقد می کند رضا رویگری، آتیلا پسیانی و امیرحسین رستمی ایفای نقش می کنند.

لژیونر

سریال «لژیونر» محصول شبکه پنج است که سال ۹۶ به کارگردانی مسعود آب پرور روی آنتن این شبکه رفت. داستان سریال لژیونر در مورد دو دوست قدیمی به نام بهمن با بازی حسن پورشیرازی و توفیق با بازی محمدرضا شریفی نیاست که مثل دو برادر زیر نظر یک پدر بزرگ شده اند اما شخصیت های متفاوتی دارند.

حسن پورشیرازی نقش مجری ورزشی تلویزیون را بازی می کند که به تازگی بازنشسته شده و یک برنامه اینترنتی به نام کارت زرد راه انداخته است که در آن مباحث و مسائل فوتبال را مطرح می کند اما در نقطه مقابل او محمدرضا شریفی نیا به عنوان یک دلال فوتبال که یک تنه می تواند پشت صحنه، فوتبال را بچرخاند ظاهر شده است.

تفاوت نگاه این دو شخصیت در گزارش دادن مسائل و صداقت و روایت پشت صحنه فوتبال باعث شده است روبه روی هم قرار بگیرند و به شکلی نقش قهرمان و ضد قهرمان را برای یکدیگر بازی کنند. پیمان عباسی، نویسنده سریال با بیان این که لژیونر موضوع دلالتان فوتبال و این که پشت پرده فوتبال چه می گذرد را تصویر می کند. در این مجموعه تلویزیونی به بازیکنان فوتبالی که می آیند و دو فصل روی نیمکت می نشینند و پای شان به توپ نمی خورد و بعد دوباره فروخته می شوند و این که چه کسانی این بازیکنان را وارد تیم ها می کنند پرداخته می شود.

مردم همیشه با دیدن قهرمان های خود در این سریال ها، خودشان را جای آنها می گذارند و برای پیروزی آنها لحظه شماری می کنند. شاید کمتر کسی باشد که کشتی نقی معمولی در سریال «پایتخت» را با کشتی گیر آمریکایی ندیده باشد. در آن فینال نفسگیر تقریباً تمام مردم ایران دوست داشتند نقی معمولی به عنوان نماینده شان پیروز میدان شود

مجموعه های فوتبالی و اقبال بینندگان

ما ایرانی ها با سریال «فوتبالیست ها» خاطرات زیادی داریم. فوتبالیست ها عنوان یک مانگای ژاپنی است که توسط استودیو پیرو در سال ۱۹۸۶ به یک مجموعه تلویزیونی تبدیل شد. زمان پخش این انیمه در ایران، اکثر خانواده ها همپای کودکان و نوجوانان خود این سریال جذاب را دنبال می کردند. سریالی که به همه گوشزد می کرد، هیچ کس در بدترین شرایط هم حق تسلیم شدن را ندارد. آن موقع کمتر بچه ای را در حال توپ بازی می دیدی که از اسم های این مجموعه استفاده نکند. سوباسا، تارو، کاکهرو یا واکای بایاشی و حتی ایشی زاکی. این اسامی علاوه بر نیرو بخشیدن به کودکان و نوجوانان، نشان می داد یک سریال ورزشی حساب شده تا چه میزان می تواند برای یک جامعه، هویت بخش و امیدآفرین باشد. علاوه بر این سریال محبوب، پرداختن به ژانر ورزشی امری مرسوم است که تقریباً به صورت مداوم در صنعت فیلم و سریال سازی همه کشورهای دنیا دنبال می شود. ژانری که به دلیل جذابیت ها و اعتماد به نفس بخشی اش، نظر عموم مخاطبان و صاحبان رسانه ها را به خود جلب می کند. در کنار این موارد، نگاهی استراتژیک

است که به این ژانر می شود؛ نگاهی که هر ساله در کشورهای مختلف برای آن هزینه می شود تا تمام مردم با سلیق مختلف را به یک همبستگی اجتماعی برساند. مردم همیشه با دیدن قهرمان های خود در این سریال ها، خودشان را جای آنها می گذارند و برای پیروزی آنها لحظه شماری می کنند. شاید کمتر کسی باشد که کشتی نقی معمولی در سریال «پایتخت» را با کشتی گیر آمریکایی ندیده باشد. در آن فینال نفسگیر تقریباً تمام مردم ایران دوست داشتند نقی معمولی به عنوان نماینده شان پیروز میدان شود. از طرف دیگر مخاطبانی هستند که در دنیای واقعی به ورزش هایی اقبال پیدا می کنند که در همین سریال ها با آنها زندگی کرده و تا مرحله پیروزی پیش رفته اند. برای نمونه می توان به سریال باغی که از پلنفرم فیلیمو پخش شد، اشاره کرد. در طول پخش این سریال اکثر جوانان به این ورزش علاقه مند شدند. رشد ۷۵ درصدی ثبت نام باشگاه های کشتی در طول مدت پخش این سریال، گواه این قضیه است. ساخت زندگی نامه ورزشکاران هم برای مخاطبان جالب و حائز اهمیت است؛ زیرا در این ژانر می توانند با فراز و فرود های واقعی یک ورزشکار که از دور قابل لمس نیست، آشنا شوند. صداوسیما هم در طول این سال ها با تولید برخی آثار تلاش کرده است مخاطبان ورزش دوست خود را راضی نگاه دارد؛ آثاری که ورزش فوتبال در بین آنها سهم بیشتری داشته و از قضا مورد اقبال بینندگان هم واقع شده است. در ادامه به بررسی چند نمونه از آنها خواهیم پرداخت.

سید مهدی فخرنابی
منتقد

به سوی افتخار

شاید یکی از قدیمی ترین آثار تلویزیون که رابطه مستقیم با ورزش فوتبال داشت سریال «به سوی افتخار» باشد. این مجموعه سال ۷۷ توسط سیروس مقدم برای شبکه سه ساخته و پخش شد. داستان این مجموعه درباره یک مربی بزرگ و با اخلاق فوتبال است که حاضر نیست به مافیای فوتبال ایران باج بدهد، برای همین از تیم دسته اول لیگ

به یک تیم دسته سومی می رود اما با تلاش و همتش، آن تیم را با همه مشکلات به فینال جام حذفی باشگاه های کشور می رساند. این سریال که روایت کننده جنگ اراده هاست به مخاطب خود درس اخلاق، معرفت داشتن و جوانمردی را دیکته می کند. شاید یکی از نکات برجسته این سریال علاوه بر محتوای اخلاقی اش، حضور نسل طلایی تلویزیون و سینمای ایران به عنوان بازیگر در آن باشد. از داریوش

ارجمند و اکبر عدی گرفته تا سیاوش طهمورث و مهدی فتحی و نعمت... گرجی و خیلی از هنرمندان دیگر که در کمتر سریال یا فیلمی با یکدیگر همبازی بوده اند.

سه، پنج، دو

سریال «سه، پنج، دو» یکی دیگر از آثار کمدی است که سال ۹۰ ساخته شد و درباره ورود یک آدم بی ارتباط و

پژمان

سریال «پژمان» به کارگردانی سروش صحت سال ۹۲ از شبکه سه پخش شد. این سریال کمدی که بیوگرافی یک فوتبالیست را به نمایش می گذارد، یک تفاوت اساسی با آثار پیش از خود دارد. شاید حضور چهره های ورزشی و هنری در آثار تلویزیونی اتفاقی بود که قبل از سریال پژمان هم رخ داده بود. از حضور علی انصاریان و علیرضا نیکبخت در مجموعه «زیر آسمان شهر» گرفته تا بازی کریم باقری و آرش برهانی در سریال در مسیر زاینده رود؛ بازی هایی که خیلی نتوانسته بودند نظر مخاطبان و منتقدان را به خود جلب کنند. حضور پژمان جمشیدی اما در سریال پژمان به یکباره توانست خیلی از اهالی سینما به

ویژه فیلمسازان را متعجب کند. پژمان جمشیدی به عنوان بازیگر اصلی این سریال توانست بازی ای به دور از تصنع و شعارزدگی ارائه کند و در قامت یک بازیگر حرفه ای تلویزیونی ظاهر شود. همین موضوع هم باعث شد مسیر زندگی این بازیکن که حالا به یک بازیگر تبدیل شده بود، تغییر کند و به صورت جدی وارد عرصه فیلم و سریال شود. داستان این سریال درباره زندگی واقعی یک فوتبالیست (پژمان جمشیدی) است که از دوران اوج خود فاصله گرفته و اصطلاحاً دورانش تمام شده و حالا تلاش می کند به کمک مدیر برنامه هایش که سام درخشانی نقش آن را بازی می کند، یک تیم برای بازی پیدا کند. مخاطبان به خوبی در این سریال با حواشی پیرامون یک بازیکن فوتبال آشنا می شوند؛ حواشی ای که ناگزیر ممکن است برای هر بازیکنی در دوران افولش پیش بیاید. از بی توجهی اسپانسر محلی گرفته تا کم لطفی هواداران تیمی که پیشتر در آن بازی می کرده است.

